

I Rettens begrundelse fortolkes artikel 58, stk. 2, i REACH-forordningen på en måde, der går ud over den klare ordlyd i og formålet med den bestemmelse, samt den måde, hvorpå direktiv 98/24 og direktiv 2004/37 skal fortolkes. Kort sagt begik Retten en retlig fejl, idet den (i) henviste til undtagelsen i artikel 58, stk. 2, i REACH-forordningen som en undtagelse, der finder anvendelse på »stoffer« i stedet for på »anvendelser«, (ii) opdelte den trestrengede test i artikel 58, stk. 2, i REACH-forordningen og i det væsentlige undlod at bedømme den tredje del af testen (»tilfredsstillende kontrol af risici«), og (iii) fastslog, at direktiv 98/24 og 2004/37 ikke fastsætter mindstekrav med henblik på at kontrollere de risici, der er forbundet med anvendelsen af chromtrioxid i overfladebehandlings- og galvaniseringssektoren, dvs. navnlig ved at henvise til manglen på grænseværdier for erhvervmæssig eksponering.

Det andet appelanbringende om, at det i den appellerede dom anførte vedrørende Kommissionens skønsbeføjelse er fejlagtigt:

Såfremt der gives medhold i det første appelanbringende, er det af Retten anførte, hvorefter Kommissionen udøvede sin skønsbeføjelse korrekt, da den traf afgørelse om, hvorvidt undtagelsen i artikel 58, stk. 2, i REACH-forordningen skulle inddrømmes eller ej, forkert.

Det tredje appelanbringende om, at det blev undladt at vurdere det første anbringende og anden del af det fjerde anbringende korrekt:

Såfremt der gives medhold i det første appelanbringende, bortfalder begrundelsen i den appellerede doms præmis 68-69 og 84-85, og både det første anbringende og anden del af det fjerde anbringende for Retten skal underkastes en fornyet prøvelse.

- (¹) Rådets direktiv 98/24/EF af 7.4.1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1) (EFT L 131, s. 11).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29.4.2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF) (EUT L 158, s. 50).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Versailles (Frankrig) den
14. december 2015 — Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF) mod Axa Corporate
Solutions SA og Ombrière Le Bosc SAS**

(Sag C-669/15)

(2016/C 078/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Sagsøgte: Axa Corporate Solutions SA og Ombrière Le Bosc SAS

Præjudicielt spørgsmål

Er bekendtgørelserne af 10. juli 2006 og 12. januar 2010, udstedt i medfør af dekret 2000-1196 af 6. december 2000 og dekret 2001-410 af 10. maj 2001, der selv er vedtaget i henhold til lov 2000-108 af 10. februar 2000, i strid med artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 87 og 88 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab), for så vidt som de kan udgøre statsstøtte, der, såfremt dette er tilfældet, kan påvirke bekendtgørelsens gyldighed, idet den ikke forudgående blev anmeldt til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den
18. december 2015 — Berlioz Investment Fund S.A. mod Directeur de l'administration des
Contributions directes**

(Sag C-682/15)

(2016/C 078/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Berlioz Investment Fund S.A.

Sagsøgt: Directeur de l'administration des Contributions directes

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Gennemfører en medlemsstat EU-retten, således at chartret følgelig finder anvendelse i henhold til dettes artikel 51, stk. 1, i en situation som den foreliggende, når medlemsstaten fastsætter en administrativ bøde over for en retsundergIVEN på grund af dennes manglende opfyldelse af sin forpligtelse til at samarbejde, som følger af et oplysningspåbud truffet af medlemsstatens kompetente myndighed i henhold til nationale processuelle regler, som er indført i dette øjemed, inden for rammerne af denne medlemsstats gennemførelse, som anmodede stat, af en anmodning om udveksling af oplysninger fra en anden medlemsstat, som sidstnævnte bl.a. baserer på bestemmelserne i direktiv 2011/16⁽¹⁾ om udveksling af oplysninger efter anmodning?
- 2) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, kan en retsundergIVEN da påberåbe sig chartrets artikel 47, når denne finder, at førnævnte administrative bøder, som denne er blevet pålagt, skal tvinge denne til at afgive nogle oplysninger inden for rammerne af gennemførelsen iværksat af den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat, hvori den retsundergIVEN har bopæl, af en anmodning om oplysninger fra en anden medlemsstat, som ikke angiver nogen begrundelse for det reelle skattemæssige formål, således at der ikke foreligger noget legitimt formål i det foreliggende tilfælde, og som sigter på at indhente oplysninger, hvis forventede relevans for det pågældende beskatningstilfælde ikke foreligger?
- 3) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, kræver adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol i chartrets artikel 47 da, uden at chartrets artikel 52, stk. 1, gør det muligt at fastsætte begrænsninger, at den kompetente nationale ret skal have fuld prøvelsesret og følgelig en beføjelse til, i hvert fald når der foreligger en indsigelse herom, at efterprøve gyldigheden af et oplysningspåbud truffet af den kompetente myndighed i en medlemsstat inden for rammerne af gennemførelsen af en anmodning om udveksling af oplysninger fremsat af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, bl.a. i henhold til direktiv 2011/16, under et søgsmål anlagt af den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne og adressat for oplysningspåbuddet, til prøvelse af en afgørelse om fastsættelse af en administrativ bøde på grund af denne retsundergIVNES manglende opfyldelse af sin samarbejdspligt i forbindelse med gennemførelsen af nævnte anmodning?